

Op oold ies . . . . .

Johan Kwast

Den mirrag, waandel wiej röstig eargens oawer “t Welveld”. ’t Is der stil en dat past oons. ’t Is oons zo eagen doar; dat döt oons good, en ’t wearkt. Wiej hebt et an de tied. Elk hef zien eagen leawen achter zich. Wiej bint in oonze noadaage; hebt ’n “krönnenzommer” in ’t leawen. Met de busse noar Eanske goa-w nich meer, en ’t harrelopen is der ok of. Dat leste slöt op ne tied dee noe al joaren, joa völle joaren, achter oons lig. En doar geet mien vemaal oawer.

’n Klean geluk

Net as meer jongs van de klean Boorse MULO-school, he-k ’n schoolvriendinnetje. Loat ik eur Willy neumen.

Wiej zeet mekaa elken dag in ’t klaslokaal. En meestal éénmoal in de wekke, ’s oawens noa de katechesoasie, tref wiej mekaa effen.

Wiej stoat an de muur, in ’n doonkeren duurgaank, bij eur hoes. ’t Blif bij wat onwennig en veleagen proaten oawer alledaagse dinge op school.

Oonze vriendschap blif meestal stekken in nen korten, dreugen dialoog.

De vlinders in ’n boek weet nich wat ze der met an môt. En wat meer is, ’k won wied van ’t centrum of en . . . de sociale controle, dee wearkt. Afijn, der is weanig ruimte vuur oonze deepere gedachten en geveulens. Van veking en vriejeriej ma-j nich proaten; nee, dat bint nog völ te grote weurde vuur oons.

’t Is vuurjoar 1948.

D.T.O. ’39, ne sportvereniging oet Eanske, heult doar nen crossloop oawer ne twee kilometer lange roete. Doar wil ik an met doen. Dit lik mij ok DE gelegenheid um met zien beaden, ees nen helen dag, alleen te wean.

Willy is ’n sportief wich en ’t hef ok wal wat met atletiek. Dat zit dus wal snor. Joa, zee wil wal met mij met; dat zit. Zo alleen, met zien beaden noar Eanske, mooier kan ’t hoaste nich.

Mear wat van miene anhangers, deankt doar toch wat aans oawer. Zee wilt weten hoo ik der hen goa, en natuurlijk bint zee van plan met mij met te goan. Joa, nen trouwen anhang, dat he-k. Mear dat past mij noe effen nich.

“Nee, dat geet nich, der geet ne speciale busse.” (Al is dit ok de gewone lienbusse). “O, helemoal gin prebleem, wiej komt wal op de fietse.” Gelukkig, dee heendernis lik ofweempeld. ’k Deank: “Op de fietse noar achter in Eanske, dat doot ze nich”.

’t Is nen zunnigen zoaterdag as wiej, met twee “hen en wierumkaartjes”, de busse instapt. Miene heur bint knipt, de sportkleere noazeen, en de leren “spikes” glimmend poetst. Niks mag mij vandaag dwarszitten. Stroomliend, good vuurbereid, zo zal et geburen; ne gezoonde spanning.

Wiej zit in ne volle busse nōast mekaa, mear sprekt weanig. Nen hoop onwennigheid; en ervaring, niks. Zo hobbel wiej op Eanske opan.

Bij ’t busstation mö-w oawerstappen op de stadsbusse, dee oons noar café Bos, an ’n

Kuipersdiek brech. Doar mö-k mij aans um an trekken. Van hieroet is ’t dan nog tien minuten lopen noar de start.

Eandelijk . . . wiej bint der.

’k Schrik, as wiej de poort duur goat. Doar stoat miene anhangers, in volle glorie, mij op te wochen; dus toch wal! Met de fietse an de haand, zo stoat zee doar. ’t Schient de normaalste zaak van de wereld te wean. Misschien is ’t dat ok wal, mear ’t past mij hier en noe nich. Der spölt noe ok aandere belangen met, en dee hebt nich wat met ’t harrelopen oet te stoan. Nee, noe effen gin dak op ’t hoes!

’k Meld mij en wiej goat de roete vekkennen.

Dee löp duur ’t boetengebied bij de boerdeiej “t Diekman” (ongeveer doar, wordt in latere joaren, ’t sportcomplex en ’t stadion met den naam, ‘bouwde’). ’t Terrein lik mij nich al te zwaar. Wal zit der ’n smal, klimmend en slingerig gedeelte in. Hier môt ik voort dus oppassen, da-k nich in de preblemen kom. Zoargen vuur wat ruimte en ofstaand, um ne meugelijke verrassing oet te sloeten. ’k Goa mij mear waarmlopen.

Achter ’n startstreep, zo te zeen, ’n redelijk bezet veeld an, vuur mij onbekeande hardlopers; miene konkereanten van vandaag. Dat kan nog knokken wörden en ’k môt de gedachten der voort good bijhollen.

’t Startschot valt en doar geet et, met ’n doonderend geweld, der tusken oet. Alns löp volgens plan, en an de finish he-k ’t em toch mooi mear wier ‘lapt. Zes minuten en 26 seconden bint der vuur neudig ‘wes. ’k Heb et tactisch good anpakt en ‘kontroleerd ‘elopen; ’k bin der wal tevreesen oawer.

In ne aandere kategoriej keum Cor Leushoes, van ’n Beerninksweg, as tweede binnen. Ok, in de grote stad dus, Boornsen inbreng dee steet.

Zo, den wedstried zit der wier op. De anhangers springt op de fietse en koart euren weg, binnenduur wierum. Dee jongs, en ’n eankel wich, vemaakt zich wal.

’t Zal nog wal effen doeren vuur zee ’n Boornsen toren wier zeet. Wiej twee, wiej zeukt café Bos wierop en wocht doar op de priesoetrekking.

’n Luk meer sproakzaam, wat geröster, en met ’n good geveul, busse wiej tegen ’n oawend wier noar Boorn. Bij ’t zeekenhoesströtje goa-w der oet, en dan rap op ’t hoes an.

Nen zunnigen dag, noagenieten, ’n klean geluk.